

Opinió

A LA TRES

I què, si no tenim ministres?

20/10/10 02:00 - XXIRGO@AVUI.CAT - XEVI XIRGO

“Quan als catalans els fan ministres es tornen tan espanyols com si fossin de Cuenca o de Guadalajara”

Es veu que avui Zapatero podria fer públic el nom del substitut del ministre de Treball, Celestino Corbacho, que per motius domèstics –i electorals– ha tornat cap a Catalunya. La setmana passada un diari, que en català també es podria dir un periòdic, es lamentava que amb aquesta remodelació el que ara passarà és que Catalunya perdre un ministre. I jo em pregunto: i què? De què ha servit que Catalunya tingués fins ara dos ministres a l'executiu espanyol? La ministra Chacón, és cert, ha tingut i té un gran protagonisme. No es pot negar que per motius de feina deu ser la ministra que més petons ha fet a la bandera espanyola. Però no acabo de tenir clar quina ha estat la seva aportació a la política catalana, a banda, és clar, de signar articles d'opinió conjuntament amb Felipe González en els quals s'assegura que les reivindicacions dels catalans són una pura invenció. Corbacho, no ens enganyem, tampoc és que hagi fet grans aportacions al país (aclareixo que quan jo parlo de país em refereixo a Catalunya), potser perquè li van donar un ministeri que ha acabat sent una patata calenta. Diguin-me que m'equivoco, però no tinc pas la sensació que quan Solé Tura va ser ministre de Cultura en traguéssim gran cosa, ni tampoc quan Anna Maria Birulés va ser ministra del PP. A nosaltres ens aniria bé tenir un Nadal ministre de Foment, que estirés cap a casa i així es desencallarien algunes obres. Però fins i tot així en tinc algun dubte. Perquè quan als catalans els fan ministres –ministres de Marina a banda– l'experiència em diu que quan travessen l'Ebre es tornen tan espanyols com si fossin de Cuenca o de Guadalajara.

Darrera actualització (Dimecres, 20 d'octubre del 2010 02:00)

Publicat a

Avui 20-10-2010 Pàgina 2